

תהלים • פרק ע"ד

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this painful yet deeply faithful kapitel, Asaph cries out to Hashem from the depths of the bitter galus, mourning the terrible destruction of the Beis HaMikdash and the burning of our holy places. He begs Hashem to remember His eternal covenant with the sheep of His pasture and to look upon the suffering of His poor, downtrodden children who are left without prophets to guide them. Recalling Hashem's awesome power in splitting the sea and creating the world, Asaph pleads with the Ribbono shel Olam to arise, defend His own honor, and silence the mocking voices of our enemies.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

משפיל לאסרף למה אלהים ונחת לנצח יעשן אפה בצאן מרעיתך:
זכר עדתך קניית קדם גאלת שבט נחלתך הרציון זה שכנת בו:
הרימה פעמיה למשאות נצח כלהרע אויב בקדש:
שאגו צרריה בקרב מועדך שמו אותם אתות:
יודע כמביא למעלה בסבדעץ קרדמות:
ועת [ועתה] פתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון:
שלחו באש מקדשה לארץ חללו משכן שמה:
אמרו בלבם ניגם יחד שרפו כל מועדיאל בארץ:
אותינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עדמה:
עדמתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמה לנצח:
למה תשיב ידה וימינה מקרב חוקר [חיקה] כלה:
ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ:
אתה פוררת בעזה ים שברת ראשי תנינים עליהם:
אתה רצצת ראשי לויטן תתנונו מאכל לעם לצים:
אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן:
לה יום אף לה לילה אתה הכינות מאור ושמש:
אתה הצבת כל גבולות ארץ מיז וחרף אתה יצרם:
זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמה:

אֶל־תִּתֶּן לַחַיִּית נֶפֶשׁ תּוֹרֶה חַיִּית עֲנִיָּה אֶל־תִּשְׁכַּח לְנֹצַח:

הִבֵּט לְבָרִית כִּי מָלְאוּ מַחֲשַׁב־אָרֶץ נְאוֹת חֶמֶס:

אֶל־יָשֹׁב דָּה נִכְלָם עֲנִי וְאַבְיוֹן יִהְלֹל שָׁמָּה:

קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָה זְכֹר חֲרָפָתָה מִנִּי־נֹבֵל כָּל־חַיִּים:

אֶל־תִּשְׁכַּח קוֹל צִרְיָה שְׁאוֹן קִמְיָה עֲלֶה תַמִּיד: